

Duhovna misel - 26. sep. 2021

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Sv. Jožef – zgled očeta, vzgojitelja in kateheta

Jožef je videl, kako Jezus iz dneva v dan raste »modrosti, starosti pri Bogu in pri ljudeh«. On ga je »učil hoditi, ko ga je držal za roko bil kot oče, ki dviga otroka k licu, ki se sklanja k njemu, da bi mu »jesti«. Jezus je v Jožefu videl Božjo nežnost. Jožef je gotovo slišal v sinagogi med molitvijo psalmov odmevalo, da je Izraelov Bog *Bog nežnosti*, ki je dober do vseh. Zgodovina odrešenja se »v upanju upanju« uresničuje skozi naše slabotnosti. Prevečkrat mislimo, da zaupa samo v dobre in zmagovite dele v nas, v resnici pa se večina načrtov uresničuje preko in kljub našim slabotnostim.

Jožef je v svoji vlogi glave družine naučil Jezusa biti podrejen starševski volji (prim. Lk 2,51) v skladu z Božjo zapovedjo (prim. 2 Mz 20,12).

V skritosti Nazareta, v Jožefovi šoli se je Jezus naučil izpolnjevati Očetovo voljo. Ta volja je postala njegova vsakdanja jed. Tudi v trenutku svojega življenja, ki ga je doživel v Getsemaniju, je raje izpolnil Očetovo voljo in ne svoje in postal »pokoren do smrti [...] na križcu«.

Jožefova sprejemljivost nas vabi, da sprejemamo druge brez izključevanja, takšne kakršni so, s posebno ljubeznijo do slabotnih. Bog izbral to, kar je slabotnega, kjer je »oče sirotam in pokrovitelj vdovam«, in ukazuje, naj ljubimo tujca. Rad si predstavljam, da je Jožefovega obnašanja dobil navdih za priliko o izgubljenem sinu in usmiljenem očetu (prim. Lk 15,11-32).

Biti oče pomeni vpeljati otroka v izkustvo življenja, resničnosti. Zadrževati, ne ga zapirati, ne ga posedovati, ampak ga usposobiti za neodločitve, za svobodo, za odhode. Morda je izročilo zaradi tega Jožef vzdevka oče dalo še vzdevek »najčistejši«. Ne gre za zgolj čustvenost, ampak za povzetek zadržanja, ki izraža nasprotje posedovanja. Čista svoboda od posedovanja na vseh področjih življenja. Šele ko je ljubezen čista, je v resnici ljubezen. Ljubezen, ki hoče posedovati, na kocu postane nevarna, zapira, duši, onesrečuje. Bog je človeka ljubil s čisto ljubeznijo, ko ga je pustil svobodnega tudi za to, da se zmoti in se

Tvit papeža Frančiška

Smo sestre in bratje, vsi! Prosimo Najvišjega, da po preizkušnje ne bo več »drugih«, ampak velik »mi«, polnosti. - Siamo sorelle e fratelli, tutti! Preghiamo l'Altissimo che, dopo tempo di prova, non ci siano più "gli altri", ma un grande "noi" ricco di (9. 2021).

Pomagajmo današnji Evropi, ki je bolna zaradi utrujenosti, da bi spet našla vedno mlad Jezusov obraz (23. 9.).

Vsak čas je primeren za oznanilo miru, nobena okoliščina ne preprečuje njegove milosti (21. 9.).

Pričevalci se ne izgublajo v besedah, ampak obrodijo sadove, pritožujejo nad drugimi in nad svetom, ampak začenjajo pri sebi. Spominjajo nas, da Boga ne dokazujemo, ampak ga kažemo; ga oznanjamo z razglasi, ampak izpričujemo z zgledom (20. 9.).